

АНАЛІЗ ВПЛИВУ ВОЛОГОСТІ ПАЛИВА І ТЕМПЕРАТУРИ ГАЗІВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ КОТЛІВ ДЛЯ СПАЛЮВАННЯ ДЕРЕВИНИ ТА ГОРЮЧИХ ВІДХОДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Стручась М.І., канд. техн. наук, доц.,
Ялпачик Ф.Ю., канд. техн. наук, проф.
Таврійський державний агротехнологічний університет

За умови використання відходів деревини в котлах тривалого горіння порівняно з газом витрати скорочуються більш ніж на 78%.

Елементарний склад палива, яке подається в котел: вуглець $C^p=35,4$, водень $H^p=4,2$, кисень $O^p=25,3$, сірка $S^p=0,4$, азот $N^p=0,4$, зола $A^p=10,3$, вода $W^p=25$. Нижча теплота згоряння дорівнює $Q^p=16$ МДж/кг.

Теоретична кількість повітря на 1 кг палива:

– сухого V_0^{cyx} , м³/кг

$$V_0^{cyx} = 0,089C^p + 0,265H^p + 0,033(S_l^p - O^p), \quad (1)$$

$$V_0^{cyx} = 0,089 \cdot 35,4 + 0,265 \cdot 4,2 + 0,033(0,4 - 25,3) = 5,083 \text{ м}^3/\text{кг},$$

– вологого V_0^{60l} , м³/кг

$$V_0^{60l} = V_0^{cyx} (1 + 0,0016d) = 5,083(1 + 0,0016 \cdot 10) = 5,26 \text{ м}^3/\text{кг}, \quad (2)$$

де d – вологомисткість, $d=10$ г/кг.

Коефіцієнт надлишку повітря в топці $\alpha_m=1,6$.

Присос повітря в систему паливоприготування $\Delta\alpha_{nl}=0,04$.

Дійсна кількість повітря V_D , м³/кг, на 1кг палива:

$$V_D = \alpha_m V_0^{60l} = 1,6 \cdot 5,26 = 8,416 \text{ м}^3/\text{кг}. \quad (3)$$

Температура димових газів $t_{гв}=130^\circ$ С, температура холодного повітря $t_{х.в.}=20^\circ$ С, температура гарячого повітря в топці $t_{г.в.}=340^\circ$ С.

Тепло, що вноситься холодним повітрям у котел $Q_{х.в.}$, кДж/кг:

$$Q_{х.в.} = CV_q^\partial t_{х.в.} = 1,32 \cdot 8,416 \cdot 20 = 227 \text{ кДж/кг}. \quad (4)$$

Тепло, яке вноситься підігрітим повітрям у топку:

$$Q_в = CV_q t_{г.в.} = 1,32 \cdot 8,416 \cdot 340 = 3777 \text{ кДж/кг}. \quad (5)$$

Втрати тепла: з димовими газами $q_1=9,8\%$; хімічний недопал $q_2=3,4\%$; механічний недопал $q_3=2,2\%$; в навколишнє середовище $q_4=0,4\%$; втрати з теплом шлаків $q_{5шл}=0,3\%$.

Сума теплових втрат Σq , %, розраховується за формулою

$$\Sigma q = q_1 + q_2 + q_3 + q_4 + q_{5шл} = 9,8 + 3,4 + 2,2 + 0,4 + 0,3 = 16,1\%. \quad (6)$$

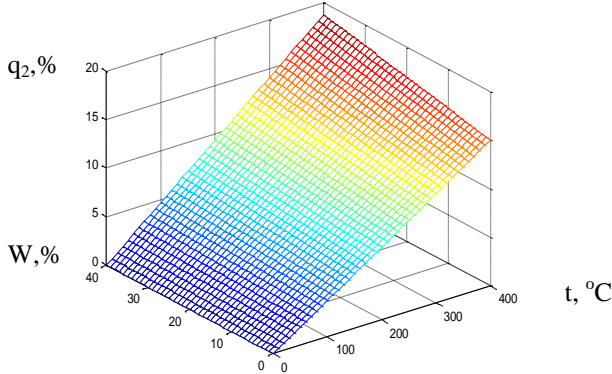
Для визначення втрат q_2 використовується формула

$$q_2 = \frac{t_{yx} - t_e}{t_{\max}} (C' + (h-1)B \cdot K) \cdot 100 \quad (7)$$

де t_{yx} – температура газів, що виходять у трубу, °С; t_e – температура газів у середині приміщення, °С; $t_{\max}$ – паропродуктивність, °С; C' – коефіцієнт відношення середньозваженої теплоємності продуктів горіння; K – коефіцієнт відношення теплоємності повітря до теплоємності продуктів горіння; h – коефіцієнт збільшення об'єму продуктів горіння.

Після обробки отриманих за формулами (1)–(7) результатів побудуємо графік залежності втрат із димовими газами (q_2) від температури димових газів (t) та вологості відходів деревини (W).

Найбільше на розмір втрат (рис.) впливає температура димових газів. Чим більша вологість палива, тим менша горюча частина паливного матеріалу, тим менше необхідно повітря для його спалювання, а отже, і менші втрати з димовими газами. Проте для перетворення зайвої вологи на пару необхідна додаткова кількість теплоти, що й призводить до збільшення втрат.

Рисунок – Графік залежності втрат із димовими газами (q_2) від температури димових газів (t) та вологості відходів деревини (W)

Проведені дослідження процесу тривалого горіння й отримана просторова номограма дозволили запропонувати вдосконалену схему котла з топкою тривалого горіння. Ці заходи дозволили підвищити ККД топки і котла в цілому від 60 до 83,9%.